

az üszkös múltnak egyetlen arca van:
a nő ki életedet karmolta végig
– álmod benne rekedt: lett hangsúlytalan –
gyászodat seszínű teóriák védik

nyitott tenyereden gyilkos sorsvonal
éles körmök nőttek alvó ágyadon
maradsz álmok csöndjén átkúszó fonal
kiürült szíveket ostromolsz vakon

panel-magány mely életedre olvad
mögöttük sebtén felöltött jelmezek
kivénhedt ablakszemek dorombolnak

asztal... üres tányér... lángoló kezek...
és a túlerőben lévő csönd hiú
ábrándja űz: hátha mégis van kiút...